AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 65r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

sui aduersus [illegible] tẽptacionũ pcellas. dari sibi uerbũ consola
tionis exposcit. ut [illegible] possit fortiq; que ingruunt mite tolerare.
ne aliqua mestitiae p[illegible] turbatione lasset. Ido g obsecrat misediam
di ne auxilio destitutus ceptã militiã derelinquat. Deniq; adhor
tacionẽ diuinae eẽ miẽ euidens testimoniũ docet. Moysi enim die ds.
SSS iserebor cui miserꝰ ero. ⁊ misediã pstabo cui miam pstitero
Igit ñ ẽ uolentis neq; currentis. sꝫ miserentis di. forte dicas. Ergo ñ de
bem uelle ul currere. At qui negligentes ds deserere consueuit. Non g
hoc dix. sꝫ qd dicat ẽsiderem. Non uolentis neq; currentis hominis. pseue
rantiã ẽ. Non ẽ enim in hominis potestate. sꝫ miserentis di ẽ. ut possis cõple
re q cepis. Deniq; iterũ moysi die. Quia in hoc ipsũ te suscitaui. ut osten
derẽ in te uirtutẽ meã. Colligit g. ad hortacionẽ diuinae miẽ deputan
dã. Vnde seqt. Ergo cui uult miseret. et quẽ uult obdurat. Hunc miseratꝰ
hortat. illiũ ñ reuocans execrat. Et uere mia ẽ di nra militia passionũ p
quã nobis peccata minuunt. Deniq; Lãbarus pauꝑ q in hac uita tolerauit
mala cõplurima. in gremio abrahae requiẽ ẽsolacionis inuenit. Ille aũ
diues q consolacionẽ habuit in seclo p curricula uitae sui fructũ quiet
amisit. Quẽ si miseratꝰ ds. eet castigasset poeꝰ in hoc selo. ut pea ñ flagella
ret. Deniq; iob licet grauit flagellatꝰ et qdẽ flagellis plurimis inopie.
amissione filiae. doloribꝫ corporis amicorꝫ. ẽsolatione tam ne fruit eterna.
Ergo quanto maiores tbulaciones fuerint. tanto uberior consolacio reser
uat. Et tam ne cadas atq; succũbas. quanto maiores tẽptaciones uideris.
tanto magis roga ut ũbũ di adhortacionẽ tasserat. sic rogauit paulus
q ait. Benedictus ds ⁊ pat dni nri ihu xi. pat misediarũ et ds omis consola
cionis q consolat hortatur nos in omi angustia. ut possim et ipsi ẽsolari eos q st
in omi tribulacione. p exhortacionẽ qua ⁊ ipsi aduocam ado. quo sic ha
bundant passiones xpi in nob. ita p xpm habundat etiã ẽsolatio nra.
Tanta ui aplicae petitionis rogat. ut consolacionẽ accipiat adiuno omi
tribulacione. q ñ solũ ipse induat tolerantiã uerũ etiã alios consolet.
ut et ipsi possint ppe mitis angustias sustinere. Si g ipse in omi tbula
cione idoneus fueris ad pbatus. te demũ digꝰ eris ut ẽsolacionẽ acci
pias in omi tbulacione. Et tam ñ omis passio digna ẽsolacione ẽ. sꝫ quae
passio p xpm ẽ hec ẽsolacionẽ xpi meret. Pulchre aut addidit. secdm elo
quiũ tuũ seruo tuo. Ipse enim dns psuo nomine pliantib; auxiliũ pol
licet dicens. Cũ g tradent uos nolite cogitare qm aut qd loquamini.